

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018.DECEMBER 23. ADVENT 4. VASÁRNAPJA

XXII. ÉVFOLYAM 50. (1042.) SZÁM

Mottó: *Örvendezve felujjongott méhembem a magzat!*

Az elmúlt három vasárnap azon töprengtünk, mit tegyünk, hogyan készüljünk Urunk befogadására? Úti kalauzunk a Keresztelő volt. S lám, most, amikor először ízlelgethetjük az örömhírt, a gondterhelt aggodás helyébe a korlátlan öröm lép, ismét Keresztelő János fogad minket! A magzat, mely még nem tud beszélni, mely még rejtve van, „megszólal”, ujjong! Neki már karácsony van. S íme, együtt készülnek a világra, édesanyjuk szeretetére bízva. Nos, mi s boldogok leszünk, ha Jánossal és az asszonyokkal ujjongunk. Ne legyen többé gondunk, hogy mit is tegyünk, hanem ünnepeljünk önfeledten! Ahogy csak a gyermekek és a kismamák tudnak!

A világban volt, és a világ őáltala lett

János főségesen szép szövege bizony megleckézett bennünket. Ez nem a szokott megható történet egy kisgyermekről, aki idegenben születik, akit nem fogadtak be, de szüleitől minden szeretetet megkapott. Mintha a világ teremtésének szemtanúi lennénk Egyfajta szelíd ősrobbanás. Isten berobban az emberek világába, és ezt a lehető legdiszkrétebben teszi. A szomszédok észre se veszik. Pedig őket nem köti le az ünnepi stressz, mint minket, a mai szülőket. Azt a kisgyereket akkor és ott, nem milliók várták, hanem csak néhány fura filozófus, akiket hol bölcsnek, hol királynak mondunk. Messziről jöttek. Jelzik, hogy amit a hétköznapi fogságában észre se veszünk, az néhányunknak, a gondolkodóknak, életük eseménye lehet. Amikor ma ott szorongunk a templomban, a hátsó sorban, mert kissé késtünk, össze tudjuk-e szedni gondolatainkat? Az Ige a m szívünkben is testet ölt? És engedjük-e, hogy közöttünk lakozzék? Nemcsak a szentmise idejére?

Kiss Ulrich SJ

Pilinszky János: Karácsonyi gondolatok

(részlet)

Egész létünk a szeretet isteni „túlkapásainak” a drámája. Ennek a drámának áll mintegy centrumában a megtestesülés titka az isteni ártatlanság makulátlanul tiszta jegyeivel. Így – a teremtő lemondás jegyében – a karácsony egyszerre az egész teremtés elfogadásának és szeretetben való fölülmulásának az ünnepe. Isten szeretete és szabadsága a valóságos helye: innét univerzalitása. Ezért, hogy jó hírével mindent bevilágít, hogy térben és időben minden – ami szép és igaz – tudva, nem tudva feléje mutat, s méltán meríthet világosságot belőle.

De mint a szívünkben lakó isteni szikra, tiszta szeretet: a megtestesült Isten is csak szinte észrevétlenül léphetett közénk. Igaz: kicsiny, mérhetetlenül kicsiny fény ez – de reális. Ugyanaz a szelídség, mely engedelmességre bírta a teremtett univerzumot, és gyengédségének erejével a kereszt vereségén túl meggyőzte a világot. A karácsonyi bölcsőben a kisdetek ártatlanságával fekszik ez az ártatlan Isten, kinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísértője minden békétlenségnek, szelídsége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit se ér e tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül. Vajon valaha is meg fogja teremni valódi gyümölcseit közöttünk?

Szeretetben megélt, áldott, békés karácsonyt kívánunk!

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK HÍREI

December 23. Advent 4. vasárnapja. Karácsonyváró délután. A Prohászka Plébánia és az Alba Regia Camp Alapítvány közös szervezésében szeretettel hívunk minden gyereket (és szüleiket) a **Prohászka templom közösségi termébe a 14.00-18.00 óráig tartandó karácsonyi kézműves délutánunkra**A program ingyenes, de megköszönjük, ha hozol pár szem sütit vagy rágcsalnivalót, teát mi főzünk. Jelentkezni a sekrestyében lehet. Szeretettel várnak mindenkit a szervezők!

December 24. hétfő: Templomunk **az urnatemető 15-16.30-ig** látogatható lesz. **Éjfélkor** ünnepi szentmisét tartunk.

December 25. kedd: Karácsony, Urunk születésének ünnepe. Templomunkban ünnepi miserend lesz.

December 26. szerda: *Szent István* első vértanú ünnepe. Templomunkban csak **½ 8-kor** tartunk szentmisét.

December 27. csütörtök: *Szent János* apostol és evangélista ünnepe.

December 28. péntek: Aprószentek ünnepe. Az esti szentmise után **csendes szentségimádást** tartunk a kápolnában 19.15 ig.

December 29. szombat: *Becket Szent Tamás* vértanú emléknapja.

December 30. Vasárnap. Szent Család ünnepe. A ½ 10-es szentmisében köszöntjük az **idén jubiláló** (5-tel osztható számú) **házassági évfordulójukat** ünneplő házaspárokat. Kérjük az ő jelentkezésüket december 26-ig a sekrestyében. A szentmise után agapéra várjuk őket a közösségi terembe.

* * *

A **Plébánia Szolgálat Irodája** és a **Karitás Iroda** is a két ünnep között **zárva lesz.**

Szeretnél a misén kívül is találkozni a templomból ismerős arcokkal? Szeretnél közösségben, kötetlenül, minőségi időt eltölteni? Ha igen, téged is vár a **Prohászka Porta**, beszélgetésekkel, előadásokkal, kirándulásokkal! Az **első alkalom** egy vezetett kirándulás lesz a Sóstón, 2019. január 12-én. **Találkozás** a Maroshegyi templom melletti bejáratnál, 10 órakor. A túra időtartama kb. 3 óra.

Felajánlottak 2 db televíziót valamint egy **számítógépet monitorral, billentyűzettel.** Érdeklődni a Karitás vonalon lehet: 06/30-3823-649

A HÉT SZENTJE

BECKET SZENT TAMÁS 1118-ban Londonban született, apja gazdag normann kereskedő, anyja egy szaracén emírnek volt a lánya. Szülei a kiváló angliai alapfokú iskolák után Párizsba a legkiválóbb iskolába járatták.

A Canterburyi egyházmegyében volt pap, különböző kényes feladatait kiválóan látta el, majd a király, II. Henrik lordkancellárja lett, és a király megbízta fia nevelésével is. Munkáit ekkoriban is kiválóan látta el, sokszor még az Egyház jogainak feláldozása árán is. (Tiszta erkölce, jószívúsége, erényessége ekkor is közzismert volt!) A király feltétlen hívét látta Tamásban, elhatározta, hogy érsekké teszi. Tamás figyelmeztette a királyt, hogy mint érsek a király akarata ellen kell sok mindent tennie, ezért meg fog szünni barátságuk. Mindezt a figyelmeztetést Henrik csak tréfának vette. 1162-ben ellenkezése dacára püspökké választották, ő lett a canterburyi érsek. Mivel az Egyház jogait nagyon határozottan védte II. Henrik király önkényével szemben, először súlyos pénzbüntetésre, majd börtönbüntetésre ítélték.

Tamás nem ismerte el bírúi illetékességét, ezért a Szentszékhez fellebbezett, ám biztonsági okokból Franciaországba menekült, és ott hat évig száműzetésben maradt. 1170-ben visszatérhetett, és a király is kibékült vele. Kapcsolatuk azonban az udvar ármánykodása miatt ismét elmérgesedett. Tamás sokat szenvedett. A felbőszült király uszítására zsoldosai 1170. december 29-én az esti zsolozsmáját végző érseket az oltár előtt, papjai szeme láttára ölték meg. III. Sándor pápa 1173-ban avatta szentté.